

ODŠKRINUTA VRATA IGRE

Samira Begman novom knjigom „U bionjači jednoroga“ propituje prije svega svijet oko sebe i sebe samu.

I nije to zamišljeni iščezli svijet mitskog Jednoroga već onaj stvarni svakodnevni...

Begmanova je pjesnikinja zatvorene lirike, one koja vrvi ukrasima. Njena poezija ima ritam koji se nastavlja iz pjesme u pjesmu...

Begmanova se tako možda može posmatrati i kao pjesnikinja koja promišlja i planira napisano.

Kao da u tom haosu života svakodnevnog u tom redu pjesnikinja traži spas za sebe i bližnje.

I kad pomislite da će nastaviti u istom tonalitetu ona se poigra poezijom...

Otvori vrata igre i progovori direktnim jezikom ili pak napiše pjesmu u pjesmi.

Tako se pjesma *Gledati treba znati* može čitati i kao jedna pjesma ali i kao dvije uporedne pjesme...

(Kad procvatu behari...)

Kroz gustiš drača
probija se
sunčev zrak.

(... pustinja progovara)

Iz kamena
džiklja
mak.

(... sjena samu sebe smišlja)

Iz tame,
iz dubine,
iz pećine

(zrije iza zastora....)

ptičje pjeva pleme.

Rijeka duboka
iz mrkog oka

(... usred našeg srca)

plovi umorna suza
čunom pristiže ševa.

(...svemir gori)

A ja, tražim
kako u prividu
biti cijela.

(Ono što ostaje...)

(...Ponekad iz oka kapne.)

Samira Begman Karabeg progovoriće i o ljubavi. Koja je nekad neostvarena pa i bolna. Ali će se i poigrati/našaliti ženskim htijenjima za onim, ne možda savršenim, već poželjnim. Kao u pjesmi *Oglas*.

Oglas

*Tražim muškarca/za životnog partnera/za one night stand/iz noći u noć/nije bitno/kakav je/ali mora biti single/i svakako vjeran/iskren iznad svega mora biti
i senzibilan/da mi svaku želju u očima čita/da moje strepnje i boli osjeća/nježnošću da ih blaži/svoju femalnu stranu/smjerno da ispoljava/tijela moga čežnju da draži/i neka je malo mačo/da čvrst rog ima/ekstaze da poimam/i da je tolerantan/da razumije sve te pobude/kad pogled mi/na stražnjicu drugog sklizne/ali vjeran da je/u društvu/šarmantan/zavidan status da ima/visoke prihode/sve želje iz očiju da mi čita/
da mi u životu/vedri i oblači/da me oblači i svlači/da mi rudi i budi/da je duhovan i duhovit/ (bez ironije molim)/da voli muziku, poeziju/šetnje duge/da voli sve što i ja volim/da mi je i kamen temeljac/i nebeska spona/muškarca za pratnera tražim
nije bitno kakav je.../ kći Babilona*

No vratimo se osnovnom pojmu, tačnije imenitelju zbirke –Jednorogu. Zašto Jednorog, to mitsko biće, koje asocira na eros na seksualnost, kad Begmanova ne piše eksplicitnu erotsku poeziju? I opet, zašto da ne ? Jednorog je i mit i tajna. I to neuhvatljiva tajna poput ljubavi.

Prema predanju, Jednoroga iz mita može pripitomiti samo djevica. Znači čisto biće. A da li se čistota može posmatrati i kao duhovna, a ne tjelesna odrednica? Begmanova čistoti prilazi s te strane...

Čistoća je u oku tj. beonjači i posmatrača i Jednoroga. A svijet sa jednorogom ili bez njega je takav da ga više niko ne može pripitomiti. Prema predaji, Bog je Adamu dao zadatak da imenuje sve što vidi u rajskom vrtu. U nekim prijevodima Biblije, Jednorog je bila prva imenovana životinja, i prema tome uzdignuta iznad ostalih životinja svijeta. Kada su Adam i Eva napustili raj, Jednorog je krenuo s njima kao

simbol poštenja, nevinosti i čednosti. Ova priča pokazuje da je Bog ostavio Adamu i Evi („palom“ čovječanstvu) mogućnost da se vrate ponovo u Raj ako pronađu tajni ključ skriven u simbolici Jednoroga koji ih vjerno prati.

Begmanova traga za tim ključem opominjujući u pjesmama da svijet ne pripada samo nama današnjima već i onima koji dolaze.

Na kraju zbirke nalazi se ciklus Haiku u kojem autorica prilično uspješno savladava ovu nimalo laganu poetsku formu.

Begmanova možda jeste pjesnikinja koja voli poetske ukrase ali se jačina njenog stvaralaštva više osjeti kad se poigra direktnim, ogoljenim govorom.

Nermina Omerbegović

Sarajevo